

Dr hab.n.med. Mirosław Szura, prof. UJ
Zakład Chirurgii Doświadczalnej I Klinicznej
Instytut Fizjoterapii, Wydział Nauk o Zdrowiu
Uniwersytet Jagielloński, Collegium Medicum

Kraków 2019-07-12

**Ocena dorobku naukowego dr n.med. Kryspina Mitury
jako kandydata do stopnia doktora habilitowanego**

Recenzję przygotowano na podstawie dostarczonej dokumentacji obejmującej zestaw załączników spełniających wymogi formalne określone w art. 16 ustawy z dn. 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789).

Dr n.med. Kryspin Mitura od początku swojej działalności zawodowej związany był z Siedlcami. Po ukończeniu studiów w Akademii Medycznej w Lublinie w 2002r gdzie z wynikiem celującym uzyskał dyplom lekarza medycyny rozpoczął pracę w Samodzielnym Publicznym Zakład Opieki Zdrowotnej w Siedlcach, gdzie nieprzerwanie pracuje do dnia dzisiejszego. Jeszcze podczas specjalizacji w 2006r uzyskał stopień doktora nauk medycznych za rozprawę pt. „Porównanie dwóch metod operacyjnego leczenia przepuklin pachwinowych – sposobem Lichtensteina i Desardy”, której promotorem był dr hab. med. Tadeusz Wróblewski z I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie. Dyplom specjalisty chirurgii ogólnej otrzymał w 2010r, a 3 lata później został specjalistą chirurgii onkologicznej. Między innymi dzięki temu od 2016r pełni funkcję Ordynatora Oddziału Chirurgii Ogólnej Szpitala Miejskiego w Siedlcach.

Równoległe z pracą zawodową stale rozwijał swoją działalność naukową. Uczestniczył w licznych stażach naukowych w renomowanych ośrodkach w USA, w Wielkiej Brytanii i w Niemczech. Od 2010 roku pełni zaszczytną funkcję konsultanta naukowego w Medical Innovation Technology LLC., Grantham, NH, USA, od 2013 roku jest wykładowcą w Towarzystwie Wiedzy Powszechnej Regionalnego Oddziału w Siedlcach. Od 2015r jest wykładowcą w Collegium Mazovia Innowacyjna Szkoła Wyższa w Siedlcach i dodatkowo od 2017 roku adiunktem w Instytucie Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach.

Jako osiągnięcie naukowe dr n. med. Kryspin Mitura wskazał wyniki badań, które ukazały się w cyklu publikacji pt. „Poprawa jakości leczenia chirurgicznego w operacjach naprawczych przepuklin pachwinowych”.

Złożyły się na nie sześć prac opublikowanych w indeksowanych czasopismach naukowych:

1. Mitura Kryspin, Romańczuk Mikołaj: Redundant modifications of Lichtenstein technique in hernia repair – a descriptive study of practicing surgeons in Poland. *Videosurgery and other miniinvasive techniques* 2009; 4(1): 1-5.
2. Mitura Kryspin, Dąbrowiecki Stanisław, Śmietański Maciej, Matyja Andrzej: Do we need changes in the organization of training in the hernia treatment in Poland? - A survey on the acknowledgment of the recommendations of international hernia societies by surgeons. - *Polski Przegląd Chirurgiczny* 2017; 89(5): 12-18.
3. Mitura Kryspin, Dąbrowiecki Stanisław, Śmietański Maciej, Matyja Andrzej: The experience and awareness of laparoendoscopic procedures by Polish surgeons in everyday clinical practice. *Videosurgery and other miniinvasive techniques* 2017; 12(1): 13-18.
4. Mitura Kryspin, Smietanski Maciej, Koziel Sławomir, Garnysz Karolina, Michalek Irmina: Factors Influencing Inguinal Hernia Symptoms and Preoperative Evaluation of Symptoms by Patients - Results of a Prospective Study Including 1,647 Patients. *Hernia* 2018, 22(4), 585-591.
5. Mitura Kryspin, Garnysz Karolina, Wyrzykowska Dorota, Michalek Irmina: The Change in Groin Pain Perception After Transabdominal Preperitoneal Inguinal Hernia Repair with Glue Fixation – a Prospective Trial of a Single Surgeon’s Experience. - *Surgical Endoscopy* 2018.
6. Mitura Kryspin, Garnysz Karolina, Michalek Irmina: Long-term follow-up of a randomized controlled trial of Lichtenstein repair versus the Valenti technique for inguinal hernia. *Hernia* 2019, DOI: 10.1007/s10029-019-01879-y.

Sumaryczny indeks oddziaływania (IF) cyklu prac składających się na osiągnięcie naukowe wynosi: łączny IF 9,629. Łączna liczba cytowań według bazy Web of Science wyniosła 35. Na podkreślenie zasługuje fakt, że dr Kryspin Mitura był pierwszym autorem wszystkich prac, jego wkład w ich powstanie został oceniony przez pozostałych współautorów bardzo wysoko.

Operacje naprawcze przepuklin pachwinowych są najczęściej wykonywanymi procedurami w oddziałach chirurgicznych na całym świecie. Dotychczas opublikowano około tysiąca różnych metod operacyjnych pozwalających zlikwidować przepuklinę. Skuteczność większości z nich była przeciętna, częstość nawrotów dochodziła do 50%. Wprowadzenie w latach 80-tych ubiegłego wieku materiałów syntetycznych, a zwłaszcza polipropylenu zrewolucjonizowało leczenie i diametralnie poprawiło wyniki leczenia. Obecnie standardem operacji przepuklin pachwiny jest implantacja siatki z dostępu klasycznego lub endoskopowego. Klasyczny zabieg to współcześnie najczęściej operacja sposobem Lichtensteina, a endoskopowy to TEP i TAPP. Obie ostatnie różnią się drogą dostępu poza lub przezotrzewnowego. Pomimo pewnej standaryzacji postępowania nadal obserwuje się różnice w osiągniętych efektach leczenia zależne głównie od ośrodków i chirurgów którzy te operacje wykonują. Różnice dotyczą odsetka powikłań związanych z nawrotami, bólem przewlekłym lub zakażeniami.

W pierwszej z prac opartej na analizie ankiet wypełnionych przez 242 chirurgów Habilitant wykazał, że chirurdzy podczas zabiegów przepuklin pachwinowych często pomijają istotne aspekty oryginalnej techniki operacyjnej, wprowadzając w to miejsce własne, często niesprawdzone rozwiązania, dodatkowo nie analizując wyników odległych takiego postępowania. Okazało się, że zaledwie 3% chirurgów stosujących metodę Lichtensteina stosuje wszystkie założenia oryginalnej techniki, zalecane przez twórców tej metody. Z badania wynikało, że aż 51% chirurgów stosuje modyfikacje, które są stanowczo przeciwwskazane w tej technice operacyjnej, a ich wprowadzanie niesie zwiększone ryzyko nawrotów i powikłań.

Habilitant był jednym z inicjatorów i twórców Krajowego Rejestru Operacji Przepuklin w Polsce (KROPP), który stanowi największą krajową bazę danych gromadzącą dane ilościowe i jakościowe leczenia przepuklin. Z jego udziałem, w oparciu o rekomendacje towarzystw naukowych ustalono szereg wytycznych, które powinny obowiązywać podczas postępowania okołoperacyjnego przepuklin pachwinowych. Opierając się o uzyskane dane w drugiej pracy przedstawiono wyniki wpływu prowadzonej działalności szkoleniowo-edukacyjnej na praktykę chirurgiczną w Polsce. W pracy wykazano istotną poprawę w zakresie stosowania metod beznapięciowych w Polsce oraz przestrzegania zaleceń techniki operacyjnej. Stwierdzono, że poprawa wiedzy chirurgów dotycząca sposobu wykonywania operacji przepuklin pachwinowych wraz z dostępem do prawidłowo zaprojektowanych szkoleń mogą wpłynąć na poprawę wyników leczenia przepuklin w Polsce. Jednocześnie Habilitant zwrócił uwagę chirurgów na konieczność przestrzegania międzynarodowych i krajowych wytycznych, nie tylko w aspekcie prawno-medycznym, ale także w celu osiągnięcia jak najlepszych wyników leczenia.

W trzeciej pracy Habilitant dokonał analizy częstości stosowania i znajomości metod endoskopowego zaopatrywania przepuklin pachwinowych w Polsce. Wykazał, że metody TAPP i TEP w Polsce wybierane są u niespełna 8% pacjentów. Wynika to z błędnego przekonania prawie 60% chirurgów o wysokich kosztach związanych z leczeniem, z braków w wyszkoleniu i ograniczeniu w dostępie do kursów i warsztatów szkoleniowych. Efektem tej pracy było rozpoczęcie dyskusji na temat konieczności zmian w systemie szkolenia przepuklin w Polsce oraz rozpoczęcie szkolenia w tych technikach pod auspicjami Sekcji Wideochirurgii Towarzystwa Chirurgów Polskich.

Opierając się na danych uzyskanych z rejestru KROPP dr Kryspin Mitura wykazał, że można wyodrębnić grupy chorych, którzy odnoszą największą korzyść z podjęcia decyzji o operacji i jej wykonaniu. Zwieńczeniem wyników tej pracy, były wydane przez Europejskie Towarzystwo Przepuklinowe zalecenia, w których odradzano strategię wyczekiwania, czyli nie kwalifikowania do leczenia operacyjnego, młodych, poniżej 40 r.ż., bezobjawowych chorych.

Analizując dane operowanych metodą TAPP samodzielnie przez Habilitanta 146 chorych, wykazał że stosowanie siatki makroporowej, unikanie trwałego mocowania, ostrzykiwanie ran

środkiem znieczulającym, atraumatyczne preparowanie oraz obligatoryjne usuwanie tłuszczaków powrózka nasiennego wpływają na zmniejszenie bólu pooperacyjnego, przyspieszenie rekonwalescencji i szybszy powrót pacjentów do pracy.

W ostatniej z cyklu prac Habilitant poddał odległej analizie wyniki klasycznego leczenia operacyjnego pacjentów metodą Valentiego z uważaną za złoty standard metodą Lichtensteina. Operacja naprawcza przepukliny pachwinowej sposobem Valentiego, ze względu na założenia metody, nie daje praktycznie żadnych możliwości stosowania modyfikacji przez operującego chirurga. Podobnie jak wykazał we wcześniejszych pracach, stanowi to jeden z głównych czynników poprawiających jakość prowadzonego leczenia.

Podsumowując, przedstawiony przez dr n.med. Kryspina Miturę cykl publikacji stanowi rzetelną podstawę która wpłynęła na poprawę jakości leczenia chirurgicznego w operacjach naprawczych przepuklin pachwinowych.

Omówienie działalności naukowej

Dorobek naukowy dr n.med. Kryspina Mitury obejmuje 41 pełnych prac pełnotekstowych opublikowanych w naukowych czasopismach polskich i zagranicznych oraz 42 prace dodatkowe wśród których były 23 streszczenia prac prezentowanych na konferencjach międzynarodowych, 18 na krajowych oraz publikacja pełnotekstowa wydana w suplemencie czasopisma z IF. Spośród publikacji pełnotekstowych znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) 16 dotyczy prac oryginalnych a 3 prac poglądowych i kazuistycznych. Pozostałe monografie i publikacje naukowe wydane w czasopismach międzynarodowych i krajowych nie będące w bazie JCR to 17 pozycji, w których Habilitant jest najczęściej pierwszym autorem. Jest też współautorem dwóch podręczników chirurgii.

Łączna wartość Impact Factor dla publikacji wynosi 19,552, punktacja KBN/MNiSW 420. Indeks Hirscha według bazy Web of Science Core Collection wynosi 4, a według bazy Scopus 6. Ilość cytowań wyniosła odpowiednio 34 lub 68 zależnie od ww baz.

Powyższe parametry oceny dorobku naukowego kandydata należy uznać za wysokie, zważając stosunkowo niski indeks oddziaływania (IF) większości czasopism chirurgicznych.

Pozostała działalność naukowa znalazła odzwierciedlenie w licznych wystąpieniach na konferencjach krajowych i zagranicznych, podczas których zaprezentował swoje doświadczenia z zakresu leczenia przepuklin, stosowania różnych siatek i materiałów do ich mocowania oraz analizy jakościowe różnych metod leczenia. Ponadto aż 51 razy był zapraszany do wygłoszenia wykładów podczas tych konferencji. Dał się wtedy poznać jako doskonale przygotowany prelegent dysponujący szeroką wiedzą i doświadczeniem, przejrzystymi prezentacjami wykorzystującymi nowoczesne narzędzia multimedialne oraz cechujący się umiejętnością przekazu informacji.

Doceniając wkład w działalność naukową w 2014r. Kapituła Honorowego Dyplomu im. Prof. B.Szareckiego uhonorowała go specjalnym wyróżnieniem. Wyróżnienia uzyskał również za pracę zaprezentowaną w 2018r podczas Amerykańskiego Kongresu Przepuklinowego w Miami a także za pracę zaprezentowaną w Las Vegas w 2019r. W 2018 r otrzymał nagrodę główną podczas IV Międzynarodowego Festiwalu Filmów Medycznych za opracowanie filmu szkoleniowego z anatomii okolicy pachwinowej w operacjach laparoskopowych przepuklin.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Habilitant nie ogranicza się tylko do prowadzenia działalności naukowej. Od 6 lat jest wykładowcą Oddziału Towarzystwa Wiedzy Powszechnej, obecnie prowadzi również wykłady w Innowacyjnej Szkole Wyższej Collegium Mazovia w Siedlcach. Od 2 lat jest zatrudniony na etacie adiunkta w Instytucie Nauk o Zdrowiu, Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach, gdzie między innymi zajmuje się nauczaniem studentów.

Od wielu lat aktywnie uczestniczył w organizacji i komitetach naukowych licznych kongresów, których tematyka poświęcona była przepuklinom, gojeniu ran oraz jakości w chirurgii. Ponadto był współorganizatorem kilkudziesięciu kursów tematycznych dla lekarzy i pielęgniarek.

Działalność organizacyjna dr n.med. Kryspina Mitury to również członkostwo w licznych towarzystwach naukowych, wśród których należy wymienić Towarzystwo Chirurgów Polskich, European Association for Endoscopic Surgery i European Hernia Society. W TChP aktywnie działa w sekcjach: Przepuklinowej, Endoskopowej i Wideochirurgii. Kilkakrotnie był wybrany do Rady Naukowej Polskiego Klubu Przepuklinowego, gdzie również pełnił funkcję Sekretarza w Zarządzie Klubu.

Należy podkreślić działalność charytatywną Habilitanta. Był uczestnikiem trzech medycznych misji humanitarnych w Afryce, podczas których wykonano łącznie blisko 200 operacji z udziałem lokalnego personelu.

Dr n.med. Kryspin Mitura jest recenzentem publikacji w wiodących międzynarodowych czasopismach naukowych, między innymi Videosurgery and other miniinvasive technique, Journal of Clinical and Medical Case Reports i MIS Surgery. Jest aktywnym recenzentem prac magisterskich Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach oraz opiekunem trzech lekarzy w trakcie specjalizacji z chirurgii ogólnej.

Za swoją działalność którą przyczynił się do rozwoju Siedlec otrzymał w 2015r Nagrodę Prezydenta Miasta Siedlce "Aleksandrię", w 2015r przyznano mu członkostwo honorowe Polskiego Towarzystwa Diabetyków, a w 2017r został odznaczony przez Prezydenta RP Srebrnym Krzyżem Zasługi za działalność na rzecz ochrony zdrowia.

Wnioski końcowe

Wniosek końcowy sformułowano w oparciu o kryteria określone w art. 16 ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789). Zarówno cykl prac stanowiących osiągnięcie naukowe, jak i cały dorobek naukowy dr n.med. Kryspina Mitury, a także kompetencje zawodowe oraz osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczne spełniają wymogi stawiane w przewodzie habilitacyjnym. W związku z powyższym wnioskuję o dopuszczenie dr n. med. Kryspina Miturę do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Andrzej Szczęśny